

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150758000/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

XII

De Reisende rulle i Verden hen,
Liig Rosenblade i Strøm.
Det Svundne kommer ei meer igjen;
Snart er det en gammel Drøm.

B.S. Ingemann.

Næste Dag, den sidste før *Ottos* Afreise, spadserede han og *Vilhelm* i Haven, da kom *Sophie* med en Krands, flettet af Egeblade; den var bestemt for *Otto*, nu skulde de jo miste ham.

»*Sophie* kommer neppe saa tidligt op imorgen!» sagde *Louise*, »hun maa idag give Dem sin Krands; jeg, veed De nok, mangler ikke ved Caffebordet, der skal jeg da bringe Dem min Bouquet.»

»Jeg skal gemme den og Krandsen, til vi sees igjen! de ere Vignetter til min smukke Sommerdrøm. Naar jeg nu sidder igjen i Kjøbenhavn, naar Regnen pladsker og Vinteren begynder at komme med Kulde og Graat, vil Fyen staae for mig med grønne Skove, Blomster og Solskin; jeg vil synes: saaledes er der endnu, Krands og Bouquet ere kun visnede, fordi de ere her hos mig i Vinterkulden!»

»I Kjøbenhavn mødes vi!» sagde *Sophie*.

»Og jeg seer Dem med Svalerne,« sagde *Louise*, »naar mine Blomster springe ud, naar vi faae varmt Solskin igjen! De horer for mig Sommeren til, ikke den kolde, rolige Vinter!»

Tidlig næste Morgen var dog *Sophie* ved Caffebordet. Det var til Ære for *Otto*. Mama viste sig, da Vognen holdt for Døren; *Vilhelm* vilde gjøre Folgeskab med til *Odense*. Det blev altsaa en dobbelt Afsked, her og der.

»Altid blive vi Venner! trofaste Venner!» sagde *Vilhelm*, da de skiltes.

»Trofaste Venner!» gjentog *Otto*, og rullede afsted mod Middelfart; saalangt skulde Mamas egen Vogn bringe den fortreffelige *Otto*. *Vilhelm* blev tilbage i *Odense*, hans Kudsk kjørte *Otto* og der blev sladdret paa Veien. De passerede ved *Vissenberg* de høie, skovgroede Bakker, der have faaet Navn af de fynske Alper. Sagnet fortæller her om *Rovero*, som havde dybe Gange ind under Landeveien, hvor der